

handling, dersom vi blot saae paa Forslagets Indhold og paa den Maade, hvorpaa det er fremkommet, men jeg tror, at dette høie Tving har den Pligt at tage Forholdene under Overveielse uden Formalisme, og derfor mener jeg ogsaa, at vi ikke bør være Skyld i, at en Forhandling afbrydes om denne Sag. Der er jo herigjennem — det har det ærede Medlem, der har indbragt Forslaget, Ret i — aabnet en Mulighed, for, at Fællesudvalget kan fuldende sine Arbejder, en Mulighed, som ellers næppe vil komme til Stede, og der er derigjennem aabnet en Mulighed for at den vilige Overveielse, som dog er i Alles Interesse, finder Sted, om et saa vigtigt Anliggende som Budgettet for næste Aar. Det anser jeg det for at være Tvingets Pligt ikke at modsætte sig, og jeg skal derfor, idet jeg selvfølgelig forbeholder mig at stille Ændringsforslag til 2den Behandling, anbefale, at man lader denne Sag gaa over til 2den Behandling.

Forslagsstilleren (Suel): Den ærede Ordfører for Finansudvalget (Holstein) sagde, at jeg ikke havde gjort „os“ nogen Tjeneste; jeg ved ikke, hvem „os“ er. Jeg tror, at jeg har gjort Landet en Tjeneste og opfyldt min Pligt ved at benytte min utvivlsomme Ret til at fremkomme med dette Forslag. Den ærede Ordfører vil tilslade mig at gjøre et Spørgsmaal til hans Bemærkning om, naar Forholdene ikke være nogenlunde normale. Synes den ærede Ordfører, at Forholdene ere nogenlunde normale? Naar vi 10 Timer før Finansaarets Udløb saaa uden nogen regelmæssig Finanslov for næste Aar og uden nogen rimelig Udtsigt til at faae en saadan, kan man saa sige, at vi leve under normale Forhold? Det forekommer mig ogsaa, at den ærede Ordfører i Slutningen af sit Foredrag udtalte noget mere Sympathi for, jeg vil ikke sige Indholdet, men for Fremkomsten af dette Forslag, idet han erkjendte, at der under disse virkelig sørgelige Forhold herved var aabnet Mulighed for at komme til en Overenskomst, saa at der kunde vedtages en regelmæssig Finanslov for 1885—86.

Conseilspræsidenten og Finansministeren (Estrup): Den ærede Forslagsstiller udtalte, dersom jeg hørte ret, at dette Udtryk, han har brugt i Lovforslaget, „uomgængelig“, hørte til godt gammelt Lovsprog. Jeg maa tilstaa, at Meningen med dette Ord er mig meget uklar, og da det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgtreds (Holstein), som bebudede Æn-

dringsforslag, udtalte, at denne Begrænsning „uomgængelig“ efter hans Mening Intet bethyder, saa vil jeg henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke vil sørge for, at dette i alt Fald for mig temmelig uforstaaelige Udtryk, som det synes mig, der heller ikke fra anden Side lægges nogen Vægt paa, maa forsvinde af Lovforslaget.

Forslagsstilleren (Suel): Jeg kan ikke tjene den høitærede Conseilspræsident deri. Netop den Omstændighed, at man fra begge Sider er bange for dette Ord, er for mig en Opfordring til at fastholde det. Hvis den høitærede Conseilspræsident, og jeg kan tilføie den ærede Ordfører for Finansudvalget, vare Jurister, vilde de kjende dette Udtryk og vide, hvad der er „uomgængelig“ nødvendigt. Den høitærede Conseilspræsident kan spørge sin Kollega Justitsministeren; han vil sige ham Bested om, hvad dette Ord bethyder.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Berg): Jeg indkalder Ændringsforslag til at kunne omdeles, inden 2den Behandling foretages. Jeg anser nemlig Sagen for at være saa vel bekendt og de Ændringsforslag, som ville blive stillede, for formentlig saa let overfsuelige, at jeg kan udstrække Fristen til umiddelbart for næste Møde.

Dagsordenen er altsaa hermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt idag Kl. 11, og Dagsordenen vil da være:

Eventuelt 2den Behandling af Forslag til midlertidig Finanslov indtil 1ste Mai 1885.

Mødet hævet Kl. 9. 45'.